

Jappeus Guleratt

Nu Seides lys i alle mørke stier
 Ja rik mæns stift, til jattig mænsstift
 og glædes sol i alles ansigt. ^{slige} tier
 For nu skal Jesus ætts hoi tid jil

† Snehoit drakt hoi Steu og tie hoi
 natuere prange i Sitt hoi tid skind
 En yndig Skjone hoi Ja hermede Sunde
 med kær og kær fra all verdens gud

På lille ski fra fjellens store øde
 en usom løp har kurs mot bygden Satt
 han jolte hoi i Sitt hoi gløde
 og her det er hoi ænd det iatt

En usom natt med Sne og kolde byde
 han mides det som hoi det just nu
 på fjellet lå han egen kær kær
 i Jøen Sydom, angst for dødens grø

Skul til den rike bur Jøen Steu
 en kær mann god fast kold og hoi
 som i en smule til en jattig hoi
 hoi at han er hoi guld og guld

Med vilde han landet Segtel tydens ve
 han til den rike bur Jøen hoi
 for spørsmål om du leghest a tie
 han moides kær med spott og ukær Sord

Og da han atter hadde til sin kjæ-
have møkket dem det samme barriere
for at dets unge måtte kunne bære
fra jordens sørg oppad himlen til

Da soor han hermed dets fjerne kammer
at alt hans gods og alt hans be og ve
det skulle stå i himmelhøyde
po fastsatt tid den hellig julitid

Han fikk dem ad gædtes klukke kule
en stor med emu gav rundt om julen
og sangens toner når til ham dets be-
et bildskap om en ukjent skolefied

De dets små og mors unge lykke
du brude i høyhet i hans mikk sin
Han tør sig kint til bjerkelstaven frukt
og faller så i dype tanken um

Han står en skind umu og over bever
en tall perke på det grove fenn
6 Så bevare hans og stolt av kule sin
og munnens bealt mot gædtes tekst u

Heg dets dag for urett hat og logg
7 Jord på kjellighet og coldiffrik
5 Den regning blev den hestens banner
og hestens blå i barnes rene dikk